

РЕШЕНИЕ

№ 6978

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5002** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по подадена от юрисконсулт – пълномощник на директора на СДВР – МВР касационна жалба, против Решение № 410/25.01.2023 г. на Софийският районен съд, НО, 7^{-ми} състав, по НАХД № 10843/2022 г. С решението е отменен издаден от СДВР Електронен фиш Серия К, № 3833381/29.11.2019 г., с който на С. А. Ф. е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 400 лева, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от същия закон.

С касационната жалба се твърди неправилност на въззивното съдебно решение. Излагат се доводи, че въззивният съд не е отдал необходимото доказателствено значение на съставената декларация, поради което неправилно е приел, че Ф. не е управлявал автомобила, с който е извършено нарушението. В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител: поддържа жалбата; желае юрисконсултско възнаграждение; прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение; представя писмени бележки.

Ответникът по касация, чрез упълномощен адвокат: оспорва жалбата; претендира присъждане на разноски, съгласно представен списък по чл. 80 ГПК.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{ти} касационен състав, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Електронният фиш е вменен на С. А. Ф. извършване на административно нарушение по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата, за което на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 с.з. му е наложена глоба от 400 лева. Описаното нарушение е за това, че на 29.11.2019 г., в 09:12 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица], към [улица], при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място л.а. „М.“, модел „Ц 350 Т“, с рег. [рег.номер на МПС] се движел със скорост от 90 км./ч., при максимално разрешена – 50 км./ч.), заснето с автоматизирано мобилно техническо средство, тип ARH CAM SI с № 11743с7. Установено е от състава на районния съд, че на собственика на лекия автомобил - Д. К. Б. бил издаден електронен фиш, но след като е представена от негово име декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП, в която посочил, че на процесната дата предал владението върху лекия автомобил на С. А. Ф., фишът бил анулиран. Към декларацията е приложено копие от СУМПС, №[ЕИК]. Издаден бил процесният електронен фиш, с който е ангажирана административнонаказателна отговорност на С. А. Ф.. Последният обаче, след като разбрал за издаден на негово име електронен фиш сезирал полицейските органи, с твърдения за неправомерно ползване на личните му данни и за това, че не е управлявал автомобила, не познава собственика му. Д. К. Б., наличен в информационната база данни като собственик на колата е разпитан, в качеството на свидетел, като заявил пред Съда, че не познава С. А. Ф., не е подавал декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП, а почеркът в същата не е негов. Друг свидетел – П. Д. заявил, че на процесната дата 29.11.2019 г. С. А. Ф. е бил в дома му, в [населено място] и не е пътувал до [населено място]. Въззивният съд, като обсъдил писмените и гласните доказателства приел, че вмененото с електронния фиш деяние не е доказано по несъмнен начин.

Касационният съдебен състав изцяло споделя мотивите на въззивния съд и намира решението за правилно. Съдът е провел следствието обективно, пълно и всестранно. Мотивите му съответстват на доказателствата. Според разпоредбата на чл. 188, ал. 1 ЗДв.П отговорност за извършени нарушения при управление на МПС се носи от собственика или от ползвателя. В случая недоказано се явява обстоятелството С. А. Ф. да има каквото и да е пряко и/или косвено отношение към л.а. „М.“, модел „Ц 350 Т“, с рег. [рег.номер на МПС]

Основателно е искането на ответника за възстановяване разноските за адвокатско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 1, ал. 2 ЗАНН определя в размер на 500 лева, което, с оглед чл. 18, ал. 4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия

адвокатски съвет не е прекомерно.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, Административен съд – София-град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 410/25.01.2023 г. по НАХД № 10843/2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7^{-ми} състав.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ - МВР да възстанови на С. А. Ф. – ЕГН: [ЕГН] разносните за заплатено адвокатско възнаграждение, в размер на 500 лв. (петстотин лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: